

31985L0146

23.2.1985

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 54/29

DYREKTYWA KOMISJI
z dnia 31 stycznia 1985 r.
dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę Rady 73/362/EWG w sprawie zbliżenia
ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do materialnych miar długości
(85/146/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wspólnych przepisów dotyczących zarówno przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej ⁽¹⁾, ostatnio zmienioną dyrektywą 83/575/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 17,

a także mając na uwadze, co następuje:

konieczna jest zmiana dyrektywy Rady 73/362/EWG ⁽³⁾, zmienionej dyrektywą 78/629/EWG ⁽⁴⁾, w celu uwzględnienia postępu technicznego w tej dziedzinie;

dyrektywa ramowa 71/316/EWG została dostosowana do postępu technicznego w dziedzinie produkcji przyrządów pomiarowych i zgodnie z nią możliwe jest przeprowadzanie statystycznych kontroli do celów wstępnej weryfikacji EWG, zgodnie z procedurą ustaloną w osobnych dyrektywach; dodatkowe przepisy muszą zostać wprowadzone do Załącznika do szczególowej dyrektywy 73/362/EWG w celu ustalenia warunków tych kontroli;

stosownie do tych dodanych przepisów niezbędne jest określenie bardziej szczegółowych warunków przyznawania świadectwa zatwierdzenia typu EWG oraz legalizacji pierwotnej EWG w odniesieniu do materialnych miar długości;

przepisy niniejszej dyrektywy są zgodne z opinią Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego Dyrektyw Dotyczących Zniesienia Barier Technicznych w Handlu w Sektorze Przyrządów Pomiarowych;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W Załączniku do dyrektywy 73/362/EWG:

- 1) punkty 2.1, 7, 7.1, 7.4 oraz 8 są zmienione niniejszym dokumentem, zgodnie z odpowiednimi punktami Załącznika do niniejszej dyrektywy;
- 2) dodaje się punkty 10, 11 oraz 12 Załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 1 stycznia 1986 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 stycznia 1985 r.

W imieniu Komisji

COCKFIELD

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 202 z 6.9.1971, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 332 z 28.11.1983, str. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 335 z 5.12.1973, str. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 206 z 29.7.1978, str. 8.

ZAŁĄCZNIK

2.1. Przy normalnym użytkowaniu, w temperaturach różniących się nie więcej niż 8 °C, na plus lub na minus, od temperatury odniesienia, zmiany długości nie są większe niż graniczne błędy dopuszczalne.

7. Błędy graniczne dopuszczalne

Przymiary zdefiniowane w niniejszej dyrektywie dzielą się na trzy klasy, oznaczone I, II i III, zgodnie z ich stopniem dokładności.

7.1. Błąd graniczny dopuszczalny dodatni lub ujemny

- a) długości nominalnej, lub
 - b) na odległości pomiędzy jakimikolwiek dwoma nie następującymi po sobie wskazami podziałki,
- powinien być wyrażony w milimetrach, jako funkcja długości za pomocą wzoru w postaci $(a + bL)$, gdzie:
- L jest wartością długości, zaokrągloną w górę do całkowitej liczby metrów,
 - a oraz b są współczynnikami ustalonymi dla każdej klasy dokładności zgodnie z następującą tabelą:

Klasa dokładności	a	b
I	0,1	0,1
II	0,3	0,2
III	0,6	0,4

7.4. Błąd graniczny dopuszczalny dla przymiarów będących w użytkowaniu jest równy podwójnemu błędowi granicznemu dopuszczalnemu dla legalizacji pierwotnej EWG.

8. Znaki legalizacji pierwotnej EWG

- 8.1. W celu stworzenia możliwości naniesienia znaku legalizacji pierwotnej EWG musi być przewidziane miejsce na początku przymiaru lub na urządzeniu dodatkowym.
- 8.2. Znaki muszą być naniesione zgodnie z przepisami ppkt 3.1 załącznika II do dyrektywy Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 roku, z ostatnimi zmianami wprowadzonymi przez dyrektywę Rady 83/575/EWG z dnia 25 października 1983 roku.
- 8.3. Jako odstępstwo od ppkt 3.1, znak legalizacji pierwotnej EWG może składać się z małej litery „e” zawartej w sześciokącie, gdzie litera „e” w swojej górnej części zawiera dużą literę lub litery identyfikujące państwo członkowskie, w którym ma miejsce legalizacja pierwotna EWG, a w swojej dolnej części zawiera rok legalizacji. Przykład znaku jest pokazany w pkt 12.
- 8.4. Wybór takiego lub innego wzoru znaku pozostawia się do uznania przez departament odpowiadający za legalizację pierwotną EWG.

10. Zatwierdzenie typu EWG i legalizacja pierwotna EWG

Zatwierdzenie typu EWG i legalizacja pierwotna EWG materialnych miar długości powinny być przeprowadzane zgodnie z procedurami przedstawionymi w dyrektywie 71/316/EWG.

10.1. Badanie związane z zatwierdzeniem typu EWG

Poza analizą dokumentów, badanie powinno składać się ze sprawdzenia mającego na celu zapewnienie, że dostarczony wzór spełnia wymagania pkt 2, 3, 4, 5, 6 (oprócz ppkt 6.4), 7, 8 i 9.

10.2. Sprawdzenia przy legalizacji pierwotnej EWG

10.2.1. Sprawdzenia przy legalizacji pierwotnej EWG powinny być przeprowadzone dla wszystkich dostarczonych przymiarów albo dla partii przymiarów zgodnie z p.11.

10.2.2. Sprawdzenia przy legalizacji pierwotnej EWG powinny składać się z oględzin zewnętrznych przymiaru w celu zapewnienia jego zgodności z zatwierdzonym typem; dotyczy to w szczególności postanowień wymienionych w ppkt 3.6, 4.1 oraz 4.3.

- 10.2.3. Powinno się także sprawdzić, czy przymiar jest zgodny z wymaganiami dotyczącymi błędów granicznych dopuszczalnych dla długości nominalnej, z należnym uwzględnieniem, tam gdzie jest to właściwe, postanowień ppkt 9.5.
- 10.2.4. Dodatkowo, w pięciu różnych, przypadkowo rozmieszczonych punktach na przymiarze, powinno być wykonane sprawdzenie:
- odległości pomiędzy dwoma, nienastępującymi po sobie, znakami podziałki,
 - długości przedziału,
 - różnicy pomiędzy długością dwóch następujących po sobie przedziałów,
- w celu sprawdzenia ich zgodności z postanowieniami ppkt 7.1 lit. b), ppkt 7.2.1 i 7.2.2, z uwzględnieniem, tam gdzie jest to właściwe, postanowień ppkt 7.3 i 9.3.
- Tam, gdzie wyniki sprawdzenia to uzasadniają, kompetentny departament może zmniejszyć lub zwiększyć ilość sprawdzeń.
- 10.2.5. Wszystkie wyżej wymienione sprawdzenia powinny być przeprowadzone w warunkach odniesienia wymienionych w ppkt 7.5.

11. Kontrola statystyczna stosowana jako kontrola przy legalizacji pierwotnej EWG

Jeśli przymiary są produkowane seryjnie, a osoba odpowiedzialna za dostarczenie ich do legalizacji pierwotnej EWG oświadcza, że zostały już one poddane odpowiedniej kontroli, na jej żądanie przedstawione partie powinny przejść kontrolę statystyczną właściwości w następujących warunkach:

11.1. Postanowienia ogólne

11.1.1. Partia

Partie składają się z przymiarów, które:

- są tego samego typu,
- należą do tej samej klasy dokładności,
- są produkowane w tym samym procesie.

Rozmiar partii jest liczbą przymiarów, jaką ta partia zawiera. Maksymalny rozmiar partii, dla celu legalizacji pierwotnej EWG, wynosi 10 000 sztuk.

11.1.2. Próbką

Próbka jest utworzona z przymiarów wybranych przypadkowo z partii. Ilość przymiarów w próbce jest określona rozmiarem próbki.

11.1.3. Kontrola statystyczna poprzez badanie właściwości

Kontrola statystyczna poprzez badanie właściwości jest kontrolą, w której przymiary w próbce są sklasyfikowane jako wadliwe lub niewadliwe, zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy.

11.1.4. Graniczny poziom jakości (LQ 5)

Graniczny poziom jakości jest poziomem jakości partii przedstawionej do badania, który odpowiada w planie pobierania próbek 5 % prawdopodobieństwu akceptacji.

11.1.5. Możliwy do zaakceptowania poziom jakości (SQL)

Standardowy poziom jakości jest poziomem jakości partii przedstawionej do badania, który odpowiada w planie pobierania próbek 95 % prawdopodobieństwu akceptacji.

11.1.6. Liczba akceptowania

W kontroli statystycznej przez badanie właściwości liczba akceptowania jest największą liczbą wadliwych przymiarów znalezionych w kontrolowanej próbce, która - jeśli zostanie osiągnięta - powoduje jeszcze akceptację testowanej partii.

11.1.7. Liczba odrzucenia

W kontroli statystycznej przez badanie właściwości liczba odrzucenia jest liczbą wadliwych przymiarów znalezionych w kontrolowanej próbce, która - jeśli zostanie przekroczona - powoduje odrzucenie testowanej partii.

11.1.8. Plan pojedynczego pobierania próbek

Liczba indywidualnych przymiarów poddawanych kontroli musi być równa rozmiarowi próbki, jaką określa plan. Jeśli liczba wadliwych przymiarów znaleziona w próbce jest mniejsza lub równa liczbie akceptowania, partia musi być zaakceptowana. Jeśli liczba wadliwych przymiarów znaleziona w próbce jest większa lub równa liczbie odrzucenia, partia musi być odrzucona.

11.1.9. Plan podwójnego pobierania próbek

Liczba indywidualnych przymiarów poddanych kontroli musi być równa rozmiarowi pierwszej próbki, jak zostało to określone w planie. Jeśli liczba wadliwych przymiarów znalezionych w pierwszej próbce jest mniejsza lub równa pierwszej liczbie akceptowania, partia musi być zaakceptowana. Jeśli liczba wadliwych przymiarów znaleziona w pierwszej próbce jest równa lub większa od pierwszej liczby odrzucenia, partia musi być odrzucona. Jeśli liczba wadliwych przymiarów znalezionych w pierwszej próbce wypada pomiędzy pierwszą liczbą akceptowania a pierwszą liczbą odrzucenia, musi być poddana kontroli druga próbka, której rozmiar jest określony w planie. Liczby wadliwych przymiarów znalezionych w pierwszej i drugiej próbce muszą być do siebie dodane. W przypadku, gdy całkowita liczba wadliwych przymiarów jest mniejsza lub równa drugiej liczbie akceptowania, partia musi być zaakceptowana. Jeśli całkowita liczba wadliwych przymiarów jest większa lub równa drugiej liczbie odrzucenia, partia musi być odrzucona.

11.2. Procedury kontroli

Pozostawiając wybór odpowiedzialnej jednostce, musi być zastosowana jedna z dwóch opisanych poniżej metod.

Pierwsza metoda, zwana dalej metodą „A”, wykorzystuje schemat pojedynczego poddania badaniom, podczas gdy druga metoda „B” wykorzystuje schemat wielokrotnego poddania badaniom. Kontrola polega na zliczeniu liczby wadliwych przymiarów w pobranej próbce.

11.2.1. Jeśli wybrano metodę „A”, jednostka odpowiedzialna stosuje do akceptacji lub odrzucenia przedstawionej partii plan pobierania próbek z następującymi wartościami charakterystycznymi:

- standardowy poziom jakości (SQL) - pomiędzy 0,40 a 0,90 %,
- graniczny poziom jakości (LQ 5) - pomiędzy 4,0 a 6, 5 %.

Przykłady planów pobierania próbek:

Plan pojedynczego pobierania próbek

	Rozmiar próbki	Liczba akceptowania	Liczba odrzucenia	LQ5	SQL
a	80	1	2	5,8	0,44
b	125	2	3	5,0	0,65

Plan podwójnego pobierania próbek

		Rozmiar próbki	Całkowity rozmiar	Liczba akceptowania	Liczba odrzucenia	LQ5	SQL
a	Pierwsza próbka	50	50	0	2	5,8	0,44
	Druga próbka	50	100	1	2		
b	Pierwsza próbka	80	80	0	3	5,0	0,65
	Druga próbka	80	160	3	4		

Jeśli partia jest odrzucona, jednostka odpowiedzialna przeprowadza 100 % kontrolę tej partii lub podejmuje niezbędne środki ostrożności, aby zapobiec przekazaniu do handlu odrzuconej partii.

11.2.2. Jeśli jest użyta metoda „B”, jednostka odpowiedzialna stosuje do akceptacji lub odrzucenia przedstawionej partii plany pobierania próbek zgodne z następującą tabelą:

Plany pobierania próbek

Rodzaj przedstawienia do badania	Rozmiar	Liczba akceptowania	Liczba odrzucenia
1	70	0	1
2	85	0	1
3	105	0	1
4	120	0	1

Po zaakceptowaniu danej partii przedstawiona do badania następna partia powinna być przedmiotem kontroli występującej pod numerem 1 w kolumnie rodzaju przedstawienia do badania.

Po odrzuceniu danej partii jednostka odpowiedzialna podejmuje niezbędne środki ostrożności, aby zapobiec przekazaniu do handlu partii odrzuconej, a osoba odpowiedzialna za przedstawienie przymiarów do legalizacji pierwotnej EWG może przedstawić do badania albo tę samą partię, albo inną. Następnie partia poddawana jest kontroli o numerze o jeden większym niż poprzednio wybrany numer w kolumnie rodzaju przedstawienia do badania. Jednakże, jeśli partia nie jest zaakceptowana po kontroli występującej pod numerem 4 w kolumnie rodzaju przedstawienia do badania, jednostka odpowiedzialna musi przeprowadzić 100 % kontrolę partii.

11.3. Konsekwencje częstego odrzucania partii

W przypadku powtarzającego się odrzucania partii, jednostka odpowiedzialna może zawiesić kontrolę statystyczną. Jeśli nie zostanie stwierdzona poprawa poziomu jakości, po niezwłocznym zwróceniu uwagi na występujące wady posiadaczowi zatwierdzenia typu EWG, może zostać rozpoczęta procedura cofnięcia zatwierdzenia typu EWG, zgodnie z art. 7 dyrektywy 71/316/EWG.

12. Przykład znaku legalizacji pierwotnej EWG, opisanego w punkcie 8.3.

